

Balagwitan

by Pat Baloloy

Tinitimbang tayo ng sitwasyon.
Isang pagkakataon kung paano
Maninimbang at pigilin
Ang sariling lumahok sa himutok
At pagtalikod sa baktol ng pamahalaan.

Pulido ang dapat na kayas
Sa gagamiting balagwit,
Pareho ang bigat ng balde,
Ikakawing sa magkabilang dulo
Ng balagwitan, ihihimlay ng patas
Sa balikat.

Higit na pinaka-iingatan ang ligwak
Ng tubig, ang pinagpagurang salukin
Mula sa nahihibasang balon,
Sinasaid din ang ating katinuan
Sa maling pagsalok,
Gamit ang butas na panalok.

Aakalaing madaling tumulay
Ang sumisigaw ng tinapa,
Sa patong-patong na kawayan,
Habang sunong ang bilao.
Malaking pagtitimbang ang nasa ulo,
Iniisip ang mga bibig na naiwan
At panindang masasayang sa maling hakbang.

Natatawa ka sa malakas na sigaw ng balut,

Nang-aalok ng mani at tinutusok na kwek-kwek.
Pareho ang bigat ng kanilang pagkagutom,
Habang lumiligat ang panahon,
Kumukunat ang sikmura sa inilalamang tubig,
Kasunod ang pagbisita ng dapil,
Pagkulo ng malalamig na pawis.

Ngayon mo naising ngumiti.
Habang garalgal pa ang paligid.
Lahat, umaasang may maninimbang.
Lahat ng yong lakas, waring lumulundo
Sa gabok na balagwitan.